

ת"פ (ירושלים) 22-04-18421 - מדינת ישראל נ' יוסף עליאן

ת"פ (ירושלים) 22-04-18421 - מדינת ישראל נ' יוסף עליאן מוחז' ירושלים
ת"פ (ירושלים) 18421-04-22

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),

בג"ד

יוסף עליאן

בבית המשפט המוחז' בירושלים

[12.02.2025]

כב' השופט אילן סלע

ע"י עו"ד מורה בינה ויסמן

ע"י ב"כ עו"ד אורן בן נתן

גור דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות שוייחסו לו בכתב האישום המתווך - עבירה של סיווע לנשיות נשך לפי סעיפים 144(ב) ו-31 לחוק העונשין התשל"ז-1977, ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לאותו חוק.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 22.03.2028 סמוך לשעה 14:16, עבד הנאשם יחד עם אביו אחמד עליאן (להלן: "אחמד"), דודו מוסא עליאן, ואחר בשם יאסר גונייר (להלן: "בני המשפחה") בעבודות תשתיית ברחוב המצפה באבו גוש (להלן: "המקום"). באותו עת, רכב מסוג מזדה השיר לאחמד קנבר (להלן: "קנבר") חנה ברחוב באופן שהפריע לנאשם ובני המשפחה לעבוד במקום.

3. בשלב מסוים יצא קנבר מבית הספר הסמוך, ואחמד, שישב באותה עת בטרקתו שחונה בסמוך לרכב של קנבר, החל לצעוק לכיוונו. משקנבר לא הגיע, ירד אחמד מהרכב והמשיך לצעוק על קנבר שהшиб לו בתגובה "זה לא הabis של אבא שלך". אז, התקדם אחמד לעבר הרכב של קנבר וחבט בידו בחלקו הקדמי. בין הצדדים התפתח ויכוח במהלך התקרב אחמד אל קנבר והלה דחף אותו על מנת שלא יתקרב לעברו, ולאחר, שזהותם אינה ידועה למאשימה, תפס את קנבר מאחורה באחיזת חניתה.

4. במהלך המתואר עצר רכב הסעות הנהוג בידי סיף אלדין סורחי (להלן: "סיף") ובו שבעה ילדים בעלי צרכים מיוחדים, זאת לאחר שהבחן כי קנבר המוכר לו ממקום עבודתו, מעורב בוויכוח. סיף ירד מרכב ההסעות וביקש מהצדדים להירגע. באזזה עת הגיע אדם אחר מאחורי סיף וחבט בו באמצעות קרש מעץ שהיה במקומם. כתוצאה ממעשי, נפל סיף ארצה, ומיד קם והחל לנסוע מהמקום בעודו מעורפל אל עבר פנים רנד המרוחקת כ-10 מטרים מהמקום (להלן: "הפנימיה"). שם, איבד סיף את הכרתו ופנה לבית החולים. כתוצאה ממשעי האخر, נגרמו לסייע נפיחות בראשו ושפשופים במצח.
5. בהמשך למתואר לעיל, סמוך לשעה 20:15, הגיעו בסמוך לפנימיה חמישה מקרובי משפחתו של קנבר, בכך להתעמת עם משפחתἄלאן.
6. נוכח החשש להתקלות הרוחות, הועבר דיווח אודוט התקלות של קנבר לקש"ק תחנת הרآل אבי בן דוד (להלן: "הקש"ק אביה"). זמן קצר לאחר הגעתו, התקרכו למקום הנאשם, אחמד, אדםἄלאן (להלן: "אדם") ואחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "האחר"). לאחר נשא עמו אקדמי מסוג CZ75 (להלן: "האקדמי") אשר הוחזק ברישון על ידי אדם בשם מר יהודה שושן ונגנב ממנו במהלך שנת 2009. הנאשם לא היה מודיע לכך שהאחר נשא עליו אקדמי גם לא ידע את מקור האקדמי.
7. בעוד הקש"ק אביה היה עסוק בהרגעת הצדדים ובירור פרטי הוויוכות, מסיבה שאינה ברורה, הנאשם והאחר התנתקו מהקבוצה והחלו לשוב על עקבותיהם. בתגובה החל הקש"ק אביה לcliffe בעקבות הנאשם והאחר וקרא להם לעזרה. אולם הם החלו לróż מהמקום תוך שהאחר מעביר לידי של הנאשם את האקדמי. משחבחן הקש"ק אביה כי הנאשם בורח, החול לדלוק אחריו. או אז, הגיע אדם שהוא רכב על טרקטורון שסתה עבר הקש"ק אביה באופן שגרם לו לבילמה ולהגדלת המרחק ביןו לבין הנאשם. לאחר מרדף שארך כ-2 דקות עד להגעתו של הקש"ק אביה סמוך לרחוב המצפה 13, נפל הנאשם אל תוך שטח מיעור, התגלל, תוך שהוא מפעיל את האקדמי, והמשיך לróż לעבר אדם שהמתין לו רכב על טרקטורון לצד השני של הרחוב והשניים נמלטו מהמקום. האקדמי נתפס ע"י המשטרה במקום. **תסוקיר שירות המבחן**
8. הוגש תסוקיר מבבחן בעניינו של הנאשם ממנו נלמד אודוט הנאשם ומשפחתו. קצינת המבחן ציינה כי זו עבירה הראשונה המיוחסת לנאשם וכי הוא נטל אחריות מלאה למעשים בהם הורשע תוך שהביע חריטה ונכונות לשאת להשכלות מעשי. כן צוין כי לצד קשיים יכולת הנפרדות והתנהגות אימפרטטיבית של הנאשם בעת שהוא חש אויל ערכו העצמי או על משפחתו, הנאשם בעל יכולות הסתגלות ויציבות טובות. כמו כן הנאשם הביע נוכנות ומוטיבציה להשתלב בטיפול על מנת להתמודד עם הדפוסים המכשילים בחיו ולקבל כלים להתנהגות מיטיבה. עוד ציינה קצינת המבחן כי הערقتה, העובדה שהתקיימה סולחה בין המশפחות הניצאות, מפחיתה את רמת הסיכון. בשל כך הומלץ על הימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, והסתפקות במאסר שיבוצע בעבודות שירות, והמשך טיפול של הנאשם במסגרת שירות המבחן. בתסוקיר שהוגש מאוחר יותר צוין כי הנאשם שולב בקבוצה טיפול וכי הוא משתף פעולה. **ונייכרת מוטיבציה להתמודד במסגרת.**

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

9. בטיעוניה לעונש עדשה ב"כ המאשימה על הרקעamusio של הנאם, אירוע מתגלגל של קטטה בין משפחות, שהעובדה כי במלכו הוחזק נשך מדגישה את חומרתו של האירוע ופוטנציאל הנזק, היא עדשה על הצורך במיגור התופעה של החזקה ושימוש בנשך בכלל, וכאמצעי לפתרון סכסוכים בפרט. הבירהה של הנאם תוך כדי שהוא אוחז באקדח מהו נסיבת לחומרה. כן צינה, כי האקדח נתפס לא מיזמנו של הנאם אלא בעקבות מעידה שלו.

בנוסף, הפנמה ב"כ המאשימה לפסיקה הנוגגת בעבירות של סיוע להחזקת נשך, ממנה עולה כי מתחם העונש

מתחיל בדרך כלל ב-15 או 16 חודשים מאסר, ואולם בסביבות מקרה זה, בנטיות המיעודות, הגבילה עצמה המאשימה במסגרת הסדר הטיען לעונש של 12 חודשים מאסר בלבד בקיוז ימי מעצרו של הנאם. על כן, עטרה המאשימה לחייבת מתחם של 12 עד 24 חודשים מאסר, וביקשה להשיט על הנאם, הנעדר עבר פלילי, 12 חודשים מאסר בגין ימי מעצרו, מאסר על תנאי וקנס.

10. ב"כ הנאם עמד אף הוא על נסיבות ביצוע העבירה. הוא הדגיש כי הנאם לא נטל חלק בחלקו הראשון של האירוע, ואף שכנע שם לא היה שותף כלל בקטטה. כשהגיעו למקום בני המשפה האחרת והקש"ק אבי הוא עבד את המקום יחד עם האחיר כשהוא אינו יודע כלל - כאמור בכתב האישום המתוקן - על כך שהאחר נושא עמו אקדח.

בשלב מסויים, כשהקש"ק בעקבותיהם הם החלו לרוץ, וטור כדי ריצה ללא הودעה מוקדמת, האחיר מסר לו את האקדח והוא רץ עמו זמן קצר עד שהוא נפל והאקדח נשמט מידיו. לדבריו, מדובר בסיבות "חוויות שאין מתקיימות ברוב רובם של מקרי הסיוע להחזקת נשך בכלל זה במקרים המפורטים בפסקה שהגיעה ב"כ המאשימה. מדובר באירוע מאד קצר של מספר שניות, כשהאקדח ניתן לנאם תוך כדי ריצה, ולמעשה מבונן מה הדבר "נכפה" עליו על ידי האחיר, כשהוא לא ידע כלל קודם לכך כי אותו האחיר אוחז באקדח, ולמעשה לא הייתה לו יכולת לסרב. מדובר באקדח שאינו שייך לנאם והוא כלל אינו יודע מה מקרוו. בסופו של יום האקדח גם נתפס על ידי המשטרה. הוא הפנה לפסיקה בה נידונו נאים שהורשו בעבירה של סיוע להחזקת נשך לתקופות מאסר של בין שעה לתשעה חודשים ועוד שירותים, וגם זאת במקרים יותר ממקרה זה. משכך, הוא ביקש לקבע מתחם עונש הולם של שלושה עד שישה חודשים מאסר שירותים בעבודות שירות.

11. ביחס לנאם הוא הפנה למסקרים החשובים בעניינו, ציין את לקיחת האחריות, הבעת החרטה ושיתוף הפעולה עם שירות המבחן. כן ציין כי לאחרונה נולד לנאם ולאשתו ילד ראשון, וכי הוא נעדר עבר פלילי כלשהו עד לאירוע שבכתב האישום ומאז ועד היום. הוא הוסיף, כי הנאם היה עזר במקרה חדשים ושבוע, לאחר מכן שנה וחודש במעצר בית, ורק לאחר מכן הותר לו לצאת לעבודה. התנאים המגבילים הוסרו לחלוון רק לפני כשנה.

12. הנאם ציין כי הוא שילם די על הטעות שעשה וביקש להתחשב בו ולהשיט עליו עבודות שירות ולא מאסר בפועל. דין והכרעה

13. הערכיהם המוגנים בעבירות נשק לסוגיהן הם שמירה על חי אדם ושלמות הגוף שלום הציבור ובטחונו. למותר להזכיר במילם באשר לסכנה הטמונה בהחזקה ונשיאת נשק בידי מי שאינו נשא רישון לכך למטרה של הגנה על המדינה או שמירה על שלום הציבור. פעמים רבות, משמש הנשק במסגרת סכוכים והוא גובה מחיר כבד בחו"ד. בכל עבירות הנשק תמו פוטנציאלי פגעה ממשותי בערכיהם המוגנים, אך מנעד הענישה בגין עבירות אלו הוא רחב בהתחשב בסוג העבירה, סוג הנשק וכמותו, נסיבות ביצוע העבירה וחילקו של הנאשם הספציפי בביצועה.
14. המשימה עמדה, בצדך, על ההחלטה המחייבת גם במקרים של סיוע להחזקת נשק, וכן ככל, בנסיבות ביצוע עבירות של סיוע להחזקה, מתחם העונש מתחילה בעונש מסר לריצוי בפועל ולא בעבודות שירות, ובדרך כלל גם לתקופה של למעלה מ-12 חודשים (ראו ההחלטה שהגישה המשימה - ת"פ (מחוז-ים) 44169-08-22 מדינת ישראל נ' חמאד (11.09.23); ת"פ (מחוז-ים) 3537-01-23 מדינת ישראל נ' אברמוב (21.08.23); ת"פ (מחוז-ים) 22-22 מדינת ישראל נ' אגバラיה (6.12.22)). ברם, כפי שציין ב"כ הנואש יש לבחון כל מקרה ומרקם בנסיבות, ועל יסוד זאת לקבוע את מתחם העונש הולם. בוגוד לאירועים שבפסקיקה שהוגשה, שם מדובר היה על נאיםים שהסיווע שלהם היה בהסתע מהחזק הנשק, תוך שהם מודיעים להימצאות הנשק ואף לתכליות נשיאתו, וככל גם על יסוד תכונן מוקדם, מקרה זה שפנוי שונה בתכלית.
15. אכן, מדובר באירוע שתחלתו בסכור בין משפחות, כשהאחר נכח בו כשהוא מחזיק בנשק. ברם, בכל חלק זה של האירוע, הנואש לא נטל כל חלק - על אף שמדובר היה בני משפחתו - ויש לזכור זאת לחוכתו, והוא גם לא ידע כי לאחר נמצאה במקומם כשהוא עליו אקדח. לא היה במקרה זה כל תכנון, והאקדח נמסר לנואש תוך כדי ריצה על ידי الآخر הבהיר שבורוח עמו נשא אקדח. גם אם אין לומר כי הדבר נקבע עליו, הרי שלא היה לו זמן לחשב על חומרת המעשים. הוא אחז בנשק זמן קצר ביותר, למעשה פחות משתי דקות, ומיד בסמוך האקדח נתפס על ידי המשטרה.
16. בנסיבות אלו נהיר כי אין לגזר גזירה שווה מהפסקיקה אותו הציגה המשימה למקרה שלפני לעניין מתחם העונש. למעשה גם ההחלטה שהוגשה על ידי ב"כ הנואש במסגרת הושטו עונייש מסר בעבודות שירות על נאיםים שהורשו בסיווע להחזקת נשק, עוסקת ככל בנסיבות חמורות יותר. אם כי באופן מקרים לא פעם השתת העונש בעבודות שירות הייתה היתה תוך חריגה מהמתהם משיקולי שיקום.
17. בחינת נסיבות ביצוע העבירה הייחודית במקרה, הן בעבירת הנשק והן בעבירות הפרעה לשיטור בעת مليוי תפקידו, מובילות לקביעת מתחם עונש המתחילה בעונש של כחזי שנת מסר שכול ותרואה בעבודות שירות.
18. בשים לב לכך כי הנואש נעדר עבר פלילי, הן לפני ביצוע המעשים בהם הורשע במסגרת זו והן מאז ועד היום בתקופה של שלוש שנים, ובשים לב להליך שהחל לעובור במסגרת שירות המבחן, ותשקייף החובי בעניינו, נטילת האחריות והבעת החרטה, באופן שיש לראות בו כשייקום ולמצער סיכוי ממש לשיקום עם השלמת ההליך הטיפולי בשירות המבחן, ובשים לב לכך כי הנואש יש במעצר תקופה של כחודיים ושבוע, ולאחר מכן תקופה לא קצרה של מעצר בית מבלי שננטען להפרה כלשהי של התנאים, יש להעמיד את עונשו של הנואש על ששה חודשים מסר לריצוי בעבודות שירות.
19. סופו של יומם אפוא, אני משית על הנואש את העונשים הבאים:
- א. שישה חודשים מסר שירות בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה. הנואש יתיצב לביצוע עבודות השירות ביום 18.02.25 עד השעה 09:00 ביחידת עבודות השירות שלוחות דרום. הובהר לנואש, כי עליו לבצע את עבודות השירות לשבעות רצono של הממונה, וכי מייד בהנחיות הממונה עלולה להביא לנקיטת צעדים כלפי ולהפסיקנה מנהלית, אשר יכול ותbia לריצוי יתרת העונש במסר מאחריו סורג ובריה.
  - ב. 9 חודשים מסר אשר לא ירצו אלא אם כן הנואש יעבור עבירה של תקופה של שלוש שנים מהיום.
  - ג. 3 חודשים מסר אשר לא ירצו אלא אם כן הנואש יעבור עבירה של הפרעה לשוטר בעת مليוי תפקידו בתקופה של שלוש שנים מהיום.
- ד. צו מבחן לתקופה של שנה במסגרת ימי שיר הנואש את השתתפותו בקבוצה טיפולית כמפורט בתסקיר שירות המבחן.
- ערעור בזכות בית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.
ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ה, 12 פברואר 2025, במעמד המתיצבים.